

## POSTANOWIENIE

Dnia 17 maja 2017 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jan Górowski

w sprawie z powództwa B. S.A. w W.  
przeciwko Miastu W.  
o zapłatę,  
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 17 maja 2017 r.,  
na skutek skargi kasacyjnej strony pozwanej  
od wyroku Sądu Apelacyjnego w (...)  
z dnia 14 marca 2016 r., sygn. akt VI ACa (...),

**odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania  
i zasądza od pozwanej na rzecz powódki kwotę 7500 (siedem  
tysięcy pięćset) złotych tytułem kosztów postępowania  
kasacyjnego.**

### UZASADNIENIE

Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania jeżeli: w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona (art. 398<sup>9</sup> § 1 k.p.c.).

Instytucja przedsądu, jak wynika z orzecznictwa Trybunału Konstytucyjnego, jest zgodna z normami konstytucyjnymi, a także z zaleceniami Rady Europy

zezwalającymi na wprowadzenie środków eliminujących dostęp do sądu najwyższego szczebla. Skarga kasacyjna służy od prawomocnego orzeczenia, ma ograniczony zasięg, a jej podstawowym celem jest ochrona interesu publicznego przez zapewnienie jednolitości wykładni i twórczy wkład Sądu Najwyższego w rozwój prawa.

Wprawdzie skarżący odwołał się do istotnego zagadnienia prawnego, niemniej nie występuje ta przesłanka przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania (art. 398<sup>9</sup> § 1 k.p.c.).

Stosownie do ugruntowanego stanowiska Sądu Najwyższego, istotnym zagadnieniem prawnym jest taki problem jurydyczny, który ma znaczenie dla rozwoju prawa lub stanowi precedens dla rozstrzygnięcia podobnych spraw (por. postanowienie SN z dnia 7 stycznia 2005 r., I CZ 183/04 niepublikowane). Powołanie się przez skarżącego na istnienie takiego zagadnienia wymaga jego sformułowania oraz przedstawienia argumentacji jurydycznej uzasadniającej tezę o możliwości rozbieżnych ocen prawnych z przytoczeniem przepisów prawa, na tle których ono powstało. Skarżący powinien też wykazać, że ma ono ważne znaczenie dla rozpoznania lub rozstrzygnięcia sprawy (por. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 28 listopada 2003 r., II CK 324/03, z dnia 7 czerwca 2005 r., V CSK 3/05, z dnia 13 lipca 2007 r., III CSK 180/07, z dnia 22 listopada 2007 r., I CSK 326/07, niepublikowane oraz z dnia 26 września 2005 r., II PK 98/05, OCNP 2006, nr 15 – 16, poz. 243). Ponadto prawidłowo wyartykułowane zagadnienie musi być sformułowane ogólnie w tym sensie, że nie może chodzić w nim o sposób rozstrzygnięcia sprawy (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 9 września 2004 r., II CZ 94/04, niepublikowane).

Uzasadniając wniosek o przyjęcie skargi do rozpoznania, skarżący wskazał na występowanie w sprawie istotnego zagadnienia prawnego, sprowadzającego się do odpowiedzi na pytanie: „Czy dokonana na podstawie art. 65 § 2 k.c. wykładnia Ogólnych Warunków Kontraktu opracowanych i sporządzonych przez Międzynarodową Federację Inżynierów Konsultantów (FIDIC) w zakresie „Kosztów wliczanych do ceny kontraktowej” może prowadzić do oceny, że wyłączenie przez warunki szczegółowe kontraktu postanowienia ogólnych Warunków Kontraktu w

zakresie możliwości domagania się przez wykonawcę dodatkowego kosztu wliczanego do ceny kontraktowej stanowi ograniczenie kontraktowej odpowiedzialności odszkodowawczej zamawiającego?”.

Uszło uwagi skarżącego, że zagadnienie to zostało już rozstrzygnięte przez Sąd Najwyższy na tle podobnego stanu faktycznego w wyroku z dnia 29 kwietnia 2016 r. (I CSK 306/15, LEX nr 2032362), w którym stwierdził, iż „wyłączenie przez strony umowy o roboty budowlane możliwości podwyższenia ceny kontraktowej już po zawarciu umowy, m.in. z uwagi na wywołaną przez zamawiającego zmianę okoliczności istotnych dla jej skalkulowania, nie jest równoznaczne z wyłączeniem możliwości dochodzenia roszczeń odszkodowawczych za szkodę spowodowaną naruszeniem obowiązków umownych przez zamawiającego. Świadczenia w postaci ceny kontraktowej (wynagrodzenia wykonawcy robót budowlanych) i odszkodowania kompensującego szkodę wyrządzoną mu w związku z naruszeniem obowiązków umownych przez zamawiającego, oczywiście nie są tożsame.” Stwierdził ponadto, że „Wątpliwości interpretacyjne, które nie dają się usunąć w drodze ogólnych dyrektyw wykładni oświadczeń woli, powinny być rozstrzygnięte na niekorzyść strony, która zredagowała tekst je wywołujący (in dubio contra proferentem). Ryzyko nie dających się usunąć w drodze ogólnych dyrektyw wykładni oświadczeń woli niejasności tekstu umowy powinna ponieść ta strona, która tekst zredagowała. Ogólne warunki kontraktu FIDIC i szczególne warunki kontraktu, jakie miały wiązać pozwanego z wykonawcą wyłonionym w przetargu dotyczącym inwestycji polegającej na przebudowie drogi zostały opracowane przez pozwanego, co musi być uwzględnione w procesie wykładni oświadczeń woli złożonych przez strony i prowadzących do związania się przez nie umową.”

Również kwestia wykładni oświadczeń woli oraz modyfikacji odpowiedzialności odszkodowawczej sprowadzająca się do pytania czy możliwa jest wykładnia oświadczeń woli na podstawie art. 65 § 2 k.c., która prowadzi do domniemania zamiaru ograniczenia odpowiedzialności odszkodowawczej strony na zasadach ogólnych, czy też ograniczenie tej odpowiedzialności powinno wynikać z umowy zgodnie z art. 473 k.c. była wielokrotnie podejmowana w judykaturze i skarżący nie wskazał na rozbieżności lub niejednolitość poglądów w tym zakresie (por. wyroki

Sądu Najwyższego z dnia 27 września 2013 r., I CSK 748/12, OSNC 2014, nr 6, poz. 67 oraz z dnia 6 października 2010 r., II CSK 180/10, niepubl.).

Z tych względów Sąd Najwyższy odmówił przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania (art. 398<sup>9</sup> § 2 k.p.c.).

aj